

Op den eersten september 1853 door J.J. Cremer.

1 september was de geboortedag van J.J. Cremer en zijn schoonvader Johannes Brouerius van Nidek.

31 augustus was de geboortedag van Charlotte Brouerius van Nidek – Leinweber, zijn schoonmoeder.

Zijn ouders waren op 2 september gehuwd.

Verder verwijst Cremer naar het overlijden van zijn eerste dochter Louise. Cremers vrouw zou het verlies binnen enkele maanden verwerkt hebben.

Ook verwijst Cremer naar zijn jongste broer die in 1850 op 17 jarige leeftijd was overleden.

Handschrift in de Koninklijke bibliotheek.

Op den eersten september 1853

=

Welkom, eerstling van september,

Welkom, in der dagen rij,

Ziet gij stemt hier aller harten,

Dankbaar, vrolijk, gul en blij.

-

Welkom dag die ons doet vieren

't jaarfeest van den echtgenoot,

Die op gist'ren ook zijn gade

Wis de teerste wenschen boodt.

-

Welkom dag, die ook haar jaarfeest,

Doet herdenken blij van zin

Welkom feest, van vader, moeder;

Welkom feest van huwlijksmin.

-

Welkom eerstling van september,

Welkom, welkom ook aan mij

Die, uw zonne 't eerst aanschouwde

Welkom, in der dagen rij.

-

O! het heil dat wij herdenken,
Op deez dag van rein geneugt.
Geeft ons drierf dankenstoffe
Schenkt ons saam een ware vreugd.

-

Tal verwanten, tal van vrienden,
Zoo verwijderd als nabij,
Zijn ons weer gespaard gebleven,
En verheugen zich als wij.

-

Doch, bij al dien rijken zegen,
Die Gods gunst ons schenken wou,
Wie zal 't wraken dat mijn harte
Uit een toon van stillen rouw.

-

Ja, het kleynood ons geschonken,
Werdt op 's Allerhoogsten wil,
Ras van de aarde – hemellinge –
Doch wij zwijgen Gode stil.

-

Neen, wij mogen nu niet treuren,
Weldoend bleef de goede God,
Juichend, blik ik om mij henen,
En ik roem in 't heilrijk lot.

-

't dierbaar vrouwtje is weer na lijden,
Vrolijk bloeiend als voorheen,
'k zie met blijdschap op dien rijkdom,
Grootter rijkdom is er geen.

-

O! gewis; gij zult ze deelen,

Ouders mijner beste vrouw,
De gevoelens die in 't harte
Heerschen voor Gods vadertrouw.

-

Wat zijn goedheid mij wou sparen,
Ja, hij spaarde 't ook voor u.
U het kind, en mij de gade
Dank, ja dank vervult ons nu.

-

Bij 't herdenken van al 't goede,
Blik ik ook naar de Oldenhoff,
Waar de teerste (*) ouders woonen,
Ver verheven boven lof.

-

Liefde zijn ze in al hun werken,
Liefde voor hun kindrental;
Schenke God hun driewerf zegen,
Is mijn bede bovenal.

-

En nu Ouders mijner lieve,
Lieve (*) ouders ook van mij,
Neem den dank voor al het goede
Mij bewezen, aan haar zij.

-

Dat God al uw wenschen kroone
Ook de bête tot hem gerigt
Dat de jongste van uw zonen
Zich verheuge weer in 't licht.

-

En in 't kreupel lied van heden
Duldt, dat ik den wensch nog uit:

Blijft blijft lang nog in ons midden

Tot de Hemel zich ontsluit.

=

Op den eersten September 1853.

Welkom, eerstling van September,
Welkom, in der dagen rij,
Ziet gij stemt hier aller herten,
Dankbaar, vrolijk, gult en blij

Welkom dag die ons doet vieren
t Jaarfeest van den echtgenoot,
Die op gisteren ook zijn gade
Was de eerste menschen boodt.

Welkom dag, die ook haar jaarfeest,
Doet herdenken blij van zin
Welkom feest, van Vader, Moeder,
Welkom feest van huwlyksmin.

Welkom eerstling van September,
Welkom, welkom ook aan mij
Die, Uw zonne Feest aanschouwen,
Welkom, in der dagen rij.

O, het heil dat mij herdinken,
Op deer dag van eind genoecht,
Geefst ons driemaal dankensstoffe
Schenkt ons saam een ware vreugd.

Tal verwanten, tal van vrienden,
Zoo verrijderd als nabij,
Zijn ons meer gespaard gebleven,
En verheugen zich als vrij.

Doch, bij al dien rijken zegen,
Die Gods gunst ons schenken wou,
Wie zal 't wraken dat mijn hart
Uit een toon van stillens rouw.

Ja, het kleinoed ons geschonken,
Werdt op 's Allerhoogsten wil,
Pas van de aarde - hemelling -
Doch vrij zuygen Gods stit.

Nee, wij mogen nu niet treuren,
Meldend bleef de goede God,
Zuichend, blik ik om mij heen,
En ik roem in 't heil'g' lot.

't Verbaard vrouwtje is meer na liden,
Volgt bleijend als voorheen,
't Lie met blijdschap op dien rijkdom,
Grooter rijkdom is er geen.

O! gerris, gij zult ze deelen,
Ouders mijner beste vrouw,
De gevoelens die in 't harte
Heerschen voor Gods Vadertrouw.

Wat zijn goedheid mij vrouw spaar,
Ja, Hij spaarde 't ook voor U
U het kind, en mij de gade
Dank, ja dank vervult ons nu.

Bij 't herdenken van al 't goede,
Blik ik ook naar de Oudenhoff,
Waar de leerste "ouders" groonen,
Ver verheuen boven lof.

Liefde zijn ze in al hun werken,
Liefde voor hun kindrental;
Schenke God hun driewerf zeges,
Is mijn bede bovenal.

En nu Ouders mijner lieve,
Lieve "Ouders" ook van mij;
Neem den dank voor al het goede
Mij bevestig, aan haar zij.

Dat God al uir menschen kroone
Ook de bie tot hem gericht
Dat de jongste van uir zonen
Zich verheue weer in 't licht.

En in 't kreupel lied van heden
Aldot, dat ik den mensch nog uit.
Blijft blijft lang nog in ons midden,
Tot de Hemel zich ontsluit.

Laatst bijgewerkt: 8 maart 2019

www.jacobcremer.nl